

Gezien de beperktheid van tijd en de niet overvloedig veel mogelijkheden aan de Belgische kust, hadden we als plaats voor dit weekendje het Zwin gekozen. Zo kon benevens het strandwerk op en rond de golfbrekers, bij hoog tij ook nog gekaderd worden aan de zeeaquaria (waarvan uiteindelijk niets terecht kwam) en tevens konden de ietwat brakke kanaaltjes in het schorregebied zelf ons misschien interessante vondsten opleveren. Vrijdagavond zag de opkomst er niet erg bemoedigend uit, maar op de excursies telden we toch een opkomst van 4 Heistenaars, 4 Oostendenaars en 6 mensen van Blankenberge en zelfs een Bruggeling kwam eens rondneuzen. Het tij was vrij gunstig: op 17 maart leverde het springtij een -2 op; zodoende kregen we op zaterdagmorgen een 2 (2 dm boven het vlak van gemiddeld laag laagwater springtij te Oostende), zondagmorgen was dat al een 5.

In de vroege zaterdagmorgen trokken Guido en Henri in de koude wind op het strand hun kruierspak aan en bleven de hele morgen het 3 m lange net heen en weer slepen terwijl de rest wat ging neuzen op de golfbrekers of de vondsten uit het net sorteerde. Het resultaat van de 1^e sleep - tussen de twee laatste golfbreker was niet donderend: geen krabben, wel 1 tarbotje (Scophthalmus maximus) en 1 keornaarvis (Atherina presbyter). Vreemd genoeg zat het net in de volgende sleepen ten C van de laatste golfbreker steeds vol krabben. Een 2^e maal haalden ze op die manier ettelijke strandkrabben (Carinus maenas), 1 Hoerfzeekrab (Cancer pagurus) en het (Platichthys flesus) boven. Bij een derde sleep - in dezelfde strek - zaten 1 griet(je) (Scophthalmus rhombus), 2 zeebaarsjes (Merluccius labrax) en 2 behoorlijk grote schol (Pleuronectes platessa) bij de buit. De 4^e sleep ging opzettelijk door een "kolletje", dat is de naam die hier aan de kust wordt gegeven aan een zwin, een natuurlijke goul die op het strand ontstaat en bij laag tij vol water blijft staan (vandaar de naam van het reservaat!). Die sleep leverde weer een heleboel krabben op. Er werd nog een 5^e en 6^e keer geslept tussen de twee laatste golfbrekers en weer waren opmerkelijk weinig krabben in het net verzeild, in sleep 5 spartelde een tong (Solea solea) tussen de buit.

Opvallend bij al deze strandkrabben was dat de eierdragende wijfjes in aantal de andere ver overtroffen: wijfjes met eieren: in 3^e, 4^e, 5^e en 6^e sleep resp. 64, 32, 10 en 6; wijfjes zonder: resp. 16, 11, 4, en 1 (samen 32); mannetjes: 26, 16, 9, en 1 (samen 52). Hierbij waren 5^e geparasiteerd door het krabbezakje (Sacculina sarcini), allemaal afkomstig ten O van de laatste golfbreker.

Ten slotte zat in elke vangst hele kluwens ingedraaide hydroïdopoliëpen, ribkwalletjes (Fleurybrachia pileus), schol (Pleuronectes platessa), stekelbaars (Gasterosteus aculeatus) en garnaal (Crangon crangon) die overigens uitstekend smaakte bij de boterhammen!

Op de golfbrekers werden naast algemeen aanwezige soorten wieren als zeesla (Ulva lactuca), soorten darmwier (Enteromorpha spec.), purperwier (Porphyra umbilicalis), blaaswier en kleine zeeëik (Fucus vesiculosus en F. spiralis) en de "traditionele" zeepoksoorten, nl. de gewone zeepok (Balanus balanoides), de gekartelde zeepok (Balanus crenatus) en de ridderkruispok (Elminius modestus) - zowel hoog als laag op de golfbreker - nog 2 vlokkige naaktslakken gevonden (Acolidia papillosa), zeer veel anjelierren (Metridium senile), met vooral aan de laagwaterlijn een aantal grote, schitterende ex. en tenslotte 1000-en, zonet meer gorgelpijpjes (Tubularia larynx), met hun prachtig fijn tentakelkranseje. Voorts nog een aantal kanjers van zeesterren (Asterias rubens) en een aantal op stenen groeiende hydroïdpolipen. In een glasje tussen de stenen werd een glasaaltje gevonden - dood. (Anquilla vulgaris), dit is dus een jonge paling, afkomstig uit de Sargassozee, en die met de Golfstroom meegelift naar de Europese kust is gekomen. We sloegen er "Poissons marins" van M. Poll op na en de lengte - 71,9 mm - bleek de groei-curve van het dier precies in maart te snijden. Ook een Noordzeekrabbetje (Cancer pagurus) werd nog van tussen de stenen gepouterd (vanwege dit gedrag wordt hij aan de kust meestal steenkrab genoemd).

's Namiddags bleven we wegens de vloed op het kamp om te determineren, wat mosselkluiten uit tepluizen etc... Dit leverde nog enkele geschubde zeerupsen (Lepidonotus squamatus) op en heel wat kleine, witte Nematoden (wormen)

Rond tien uur 's avonds trokken we er met sterke lampen de hele santebootiek op uit om te gaan lampvissen in de Zwinvlakte. De lamp was opgehangen aan een lange buis en het knutselwerk leek verdacht veel op een of andere hiness scheerlamp. Maar het werkte - hoewel de vansten karig waren (te koud, te vroeg in het voorjaar?): Aan een sluisje, waar het water vanuit de grote vijver naar een slijkplaat vloeit, vinggen we 2 ex. agaatspiessched (Eurydice pulchra), een isopood, dit tegenover een amfipood die zijdelings afgeplat is; een mannetje en een wijfje met eieren van de vlokreeft Gammarus duebeni, een amfipood en typisch voor brak water. Aan de rand van die genoemde slijkplaat haalden we wat exemplaren op van de algemeenste soort aasgarnaal, Neomysis integer boven. Tenslotte werd in een gracht gevisd, die het toegankelijke deel van het reservaat afscheidt van het verboden stuk. Ook hier zaten aasgarnalen in het net en 2 steurkrabben Palaeomonetes varians. Blijvend van de kou liepen we lange de balteende ransuilen terug naar de kampplaats, waar de oude rokende kachel inmiddels voor een welkome warmte had gezorgd.

De zondagmorgen trokken we er bij hetzelfde zonnige maar koude weer terug op uit naar het strand. Nu er niet meer gekruid werd konden we ons met verdubbelde ijver op de golfbrekers werpen, met het resultaat dat naast de vondsten van de vorige dag ook de slijkgarnaal (Jaapa falcata) ontdekt

werd. Overal in het mosseltapijt werd nu de geschubde zee-
rups (Lepidonotus squamatus) gevonden, voorts de Polychaeta
(lett. veelborsteligen) Eulalia viridis of groene bladkieuw-
worm, het beest met de sprekende naam gestippelde diessel-
treinworm (Phyllopora maculata) en de gewone zeeduizendpoot
(Nereis pelagica). Deze keer werden 6 vlokkinge zeenaaktelak-
ken (Aeolidia papillosa) geteld, een 9-tal Noordzeekrabben
(Cancer pagurus), w.o. 1 dode, en mosselschelpen bedekt
met Bryozoa.

Het wrak tussen beide laatste golfbrekers werd aan een eerste
inspectie onderworpen en dit leverde heel wat kleine strand-
krabbetjes op, 1 Noordzeekrab, kleine ex. van het gorgel-
pijpje (Tubularia larynx), gekromde zeeborstel (Hydrallmania
falcata), en als vertegenwoordiger van de Bryozoa (mosdiertjes)
fijne vliesselcolpoliep (Membranipora membranacea). Ook Eulalia
viridis en Lepidonotus squamatus ontbraken niet.

Van dit wrak werd een stuk meegenomen naar huis en later
grondiger geïnspecteerd. Vele gangen, waarmee het hout door-
boord was bleken nog levende paalwormen te bezitten (Teledo
navalis). Ook werden nog de Bryozoa Aleyonidium mytili en
de Coelenteraat (holtedier) Lacmedea bicuspidata gedetermi-
neerd.

Tenslotte brachten we nog een vluchtig bezoekje aan de voor-
laatste golfbreker, waar al gauw twee grote dahlia's gevon-
den werden (Tealia felina). Er werd speciaal uitgekeken naar
de schaalhoren (Patella vulgata) die hier in 1974 met 4 ex.
vertegenwoordigd stond. Deze keer vonden we er slechts één
aan de Okant. Iemand raapte nog een vrij grote fluwelen
zwemkrab (Macropipus puber) op, jammer genoeg in verre staat
van ontbinding. Over de fluwelen zwemkrab verscheijnt nog
een volledig artikel.

Om tenslotte deze reeks waarnemingen af te sluiten vermeld
ik nog even de vondst die Guido deed in het Zwin: de linker-
onderkaak van de zeepaling (Conger conger)

Ann Huyseune .

noordkrimp